

दानिएलको पुस्तक - अठ्ठाइसौँ संख्या

पर्यालहरू

Jeff Pippenger

2023-12-23

नेबूकदनेसरले एड्भेन्टवादको आरम्भ, संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भ, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको आरम्भ, तथा रिपब्लिकन सिङ्गको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। बेलशस्सरले यी सबै रेखाहरूको अन्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

नेबूकदनेसरले १७९८ देखि १८४४ सम्मको पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहास, तथा परमेश्वरको अनुसन्धानात्मक न्यायको प्रारम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। उनको गवाही दानियेल अध्याय १ सँग समानान्तर छ। बेलशस्सरले १९८९ देखि आइतवारको व्यवस्थासम्मको तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशको इतिहास, तथा परमेश्वरको कार्यान्वयनात्मक न्यायको प्रारम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। उनको गवाही दानियेल अध्याय १ देखि ३ सम्मसँग समानान्तर छ।

नेबूकदनेसरले इस्राएलको उत्तरी राज्यमाथि आएका “सात समय”-को १७९८ मा अन्तलाई चिह्नित गर्छन्, जब पशुको हृदय लिएर जीवन बिताएपछि उनको राज्य फेरि उनलाई पुनर्स्थापित गरियो। उनको साक्षी “सात समय”-को अन्तमा, यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि आएका १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटन नभएसम्म जारी रहन्छ। उनको साक्षीमा “घण्टा” भन्ने शब्दले पहिलो स्वर्गदूतको न्याय-घण्टाको सन्देशलाई जनाउँछ, र फेरि त्यसले त्यस सन्देशको आगमनलाई पनि जनाउँछ। उनको साक्षीमा “घण्टा” ले १७९८ र १८४४ दुवैलाई चिह्नित गर्छ, जसले क्रमशः पहिलो क्रोधको अन्त र अन्तिम क्रोधको अन्तलाई जनाउँछन्।

बेलशस्सरको अन्त्य त्यस रहस्यमय लेखाइद्वारा चिह्नित गरिएको छ, जसको मान दुई हजार पाँच सय बीस हुन्छ। “सात समय,” चाहे “एक घडी,” “छरपस्ट पारिनु,” वा “दुई हजार पाँच सय बीस” को रूपमा व्यक्त गरिएको होस्, न्यायको एक प्रतीक हो। निम्नोदको न्याय “छरपस्ट पारिनु” थियो, नेबूकदनेसरको “सात समय” थियो, र बेलशस्सरको दुई हजार पाँच सय बीस थियो। जब नेबूकदनेसरले ती तीन योग्य पुरुषहरूलाई न्याय गरे, उनले भट्टीलाई सामान्यभन्दा “सात समय” बढी तताउन लगाए।

“सात समय” को न्याय पहिलो सन्देशको आगमनमा र तेस्रो सन्देशको आगमनमा चिह्नित गरिएको छ। सन् 1863 मा मिलेराइट एड्भेन्टवादको अन्त्य “सात समय” सम्बन्धी सिद्धान्तको अस्वीकारबाट आरम्भ हुन्छ, र एक सय छब्बीस वर्षपछि, सन् 1989 मा, तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासका लागि “अन्तको समय” आइपुग्यो। एक सय छब्बीस “सात समय” को एक प्रतीक हो; यसरी सन् 1863 मा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको अन्त्यदेखि सन् 1989 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको आरम्भसम्म, प्रतीकात्मक एक सय छब्बीसद्वारा “सात समय” ले तिनलाई परस्पर जोडेको छ।

तापनि दानिएल अध्याय पाँचमा बेलशस्सरको पतनको साक्षीले यो शिक्षा दिन्छ कि, “भित्तो”मा लेखिएको भए तापनि, कोही पनि “सात समय”को न्याय देख्न सक्दैन। रिपब्लिकन सिङ्का लागि, न्याय थॉमस जेफर्सनको “चर्च र राज्यको पृथक्करणको भित्तो”मा लेखिएको छ, जुन दानिएल अध्याय पाँचमा हटाइन्छ। साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्का लागि, न्याय ती दुई पवित्र चार्टहरूमा लेखिएको छ, जो “भित्तो”मा झुन्ड्याइएका छन् ताकि जसले त्यसलाई पढ्न उसले दौडन सकोस्। तर लाओडिसियाको अन्धोपनमा ती शब्दहरू छुट्याउन नसकिने हुन्छन्। दुवै अवस्थामा, न्यायका ती शब्दहरूले साँचो प्रोटेस्टेन्ट र रिपब्लिकन—दुवै सिङ्हरू तुलामा जोखिएका छन्, र कम ठहरिएका छन् भन्ने जनाउँछन्। बेलशस्सरको कथाले रिपब्लिकन सिङ्का लागि, जसले संसारका राष्ट्रहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, एउटा सन्देश बोकेको छ।

“नेबूकदनेस्सर र बेलशस्सरको इतिहासमा, परमेश्वरले आजका राष्ट्रहरूसँग बोल्नुहुन्छ।” Signs of the Times, July 20, 1891.

बेलशज्जरको कथामा प्रोटेस्टेन्ट सिडका लागि पनि एउटा सन्देश छ, जसले संसारका मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

“नेबूकदनेस्सर र बेलशज्जरको इतिहासमा, परमेश्वरले आजका मानिसहरूसँग बोल्नुहुन्छ।” Bible Echo, September 17, 1894.

बेलशज्जरको पापले पृथ्वीका पशुका दुवै सिङहरूको पापलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती सिङहरूमध्ये प्रत्येकको पाप, ती सत्यहरूको पूर्ण ज्ञान हुँदाहुँदै पनि, आफ्ना आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकारमा पाइन्छ। रिपब्लिकन सिङ संविधानको ज्योतिप्रति, र जब त्यो दैवी दस्तावेज उत्पन्न गरियो तबको प्रारम्भिक इतिहासप्रति, जवाफदेही ठहरिन्छ, तर त्यसलाई त्यसयता क्रमशः अस्वीकार गर्दै आइएको छ। जब त्यो राष्ट्रले अजिङ्गरझैँ बोल्छ, तब चर्च र राज्यको पृथकताबारेको प्रतीकात्मक पर्खाल हटाइसकिएको हुनेछ। साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङको हकमा, जगहरू स्थापित गरिएका बेला पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासबाट प्राप्त ज्योति क्रमशः अस्वीकार गरिएको छ, र झन्-झन् बढ्दो रूपमा अस्वीकार गरिँदै जानेछ, यहाँसम्म कि अन्ततः परमेश्वरको व्यवस्थाको “पर्खाल” पनि अस्वीकार गरिनेछ।

“यहाँ अगमवक्ताले त्यस्तो जनसमूहको वर्णन गर्छन्, जसले सत्य र धार्मिकताबाट सर्वसाधारण विचलनको समयमा परमेश्वरको राज्यको जग हुने सिद्धान्तहरूलाई पुनर्स्थापित गर्न खोजिरहेका छन्। तिनीहरू परमेश्वरको व्यवस्थामा पारिएको भङ्गालोलाई मर्मत गर्नेहरू हुन्—त्यो पर्खाल, जुन उहाँले आफ्ना चुनिएका जनहरूको सुरक्षाका लागि तिनीहरूका वरिपरि राख्नुभएको छ, र जसका न्याय, सत्य, र शुद्धतासम्बन्धी आज्ञाहरूको आज्ञापालन तिनीहरूको स्थायी सुरक्षाकवच हुनुपर्ने हो।”

“स्पष्ट अर्थ बोकेका शब्दहरूमा अगमवक्ताले पर्खाल निर्माण गर्ने यस अवशेष जनसमूहको विशिष्ट कार्य औँल्याउँछन्। ‘यदि तैले विश्रामदिनबाट आफ्नो खुट्टा फर्काइस्, मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो इच्छा पूरा गर्न छोडिस्; र विश्रामदिनलाई आनन्दको दिन, परमप्रभुको पवित्र र आदरणीय दिन भनी बोलाइस्; र आफ्ना बाटाहरूमा नहिँड्, आफ्नो इच्छा नखोजी, आफ्नै वचनहरू नबोली उहाँलाई आदर गरिस् भने: तब तैले परमप्रभुमा आनन्द लिनेछस्; र म तँलाई पृथ्वीका उच्च स्थानहरूमा आरूढ गराउनेछु, र तेरा पिता याकूबको उत्तराधिकारले तँलाई पालन गर्नेछु: किनकि परमप्रभुको मुखले यो बोलेको छ।’ यशैया 58:13, 14।” Prophets and Kings, 677, 678.

स्वर्गदूतहरूद्वारा विलियम मिलरलाई प्रकट गरिएको बाइबलीय पद्धति परमेश्वरका भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र प्राचीन इस्राएलभन्दा भिन्न रूपमा, आधुनिक इस्राएल केवल दश आज्ञाको व्यवस्था मात्र नभई भविष्यवाणीहरूको समेत संरक्षक हुनुपर्ने थियो।

“परमेश्वरले यस युगमा आफ्नो मण्डलीलाई, जसरी उहाँले प्राचीन इस्राएललाई बोलाउनुभयो, त्यसरी नै पृथ्वीमा ज्योतिको रूपमा उभिन बोलाउनुभएको छ। सत्यको शक्तिशाली छिनोले, पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूद्वारा, उहाँले तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट र संसारबाट अलग गर्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूलाई आफ्नै पवित्र सान्निध्यमा ल्याउन सकून्। उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो व्यवस्थाका संरक्षक बनाउनुभएको छ र यस समयका भविष्यवाणीका महान् सत्यहरू तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको छ। जसरी प्राचीन इस्राएललाई सुम्पिएका पवित्र ईश्वरीय वचनहरू थिए, त्यसरी नै यी पनि संसारलाई सुनाइने पवित्र जिम्मेवारी हुन्। प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरका सन्देशहरूको ज्योति ग्रहण गर्ने र उहाँका उपकरणका रूपमा पृथ्वीको लम्बाइ र चौडाइभरि चेतावनीको ध्वनि फैलाउन अघि बढ्ने जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ख्रीष्टले आफ्ना अनुयायीहरूलाई घोषणा गर्नुहुन्छ: ‘तिमीहरू संसारका ज्योति हो।’ येशूलाई ग्रहण गर्ने प्रत्येक प्राणसँग कलवरीको क्रूसले यसो भन्छ: ‘प्राणको मूल्य हेर: “सारा संसारमा जाओ, र प्रत्येक प्राणीलाई सुसमाचार प्रचार

गर।” यस कार्यमा बाधा पुऱ्याउन कुनै पनि कुरालाई अनुमति दिइनु हुँदैन। समयको लागि यो सर्वोपरि कार्य हो; यो अनन्ततासम्म विस्तारित हुने कार्य हो। मानिसहरूको प्राणको उद्धारका लागि उहाँले गर्नुभएको बलिदानमा येशूले जुन प्रेम प्रकट गर्नुभयो, त्यसैले उहाँका सबै अनुयायीहरूलाई प्रेरित गर्नेछ।” Testimonies, volume 5, 455.

स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रदान गरिएका र विलियम मिलरको कार्यमार्फत स्थापित गरिएका “अगमवाणीका महान् सत्यहरू” “संसारलाई सुनाइने एक पवित्र जिम्मेवारी” हुन्। दश आज्ञाको व्यवस्था, प्रकृतिका नियमहरू, स्वास्थ्यका नियमहरू, र अगमवाणी-अध्ययनका नियमहरू एउटै महान् व्यवस्था-दाताद्वारा प्रदान गरिएका हुन्, र एउटा आज्ञालाई अस्वीकार गर्नु भनेको ती सबैलाई अस्वीकार गर्नु हो। विलियम मिलरलाई प्रदान गरिएको कार्यविधिको अस्वीकारबाट एक क्रमिक विद्रोह आरम्भ भयो, जसले अन्ततः एड्भेन्टवादलाई सातौँ-दिनको विश्राम-दिन अस्वीकार गर्ने अवस्थासम्म पुऱ्याउनेछ।

“यी अन्तिम दिनहरूमा प्रभुको आफ्ना नामधारी जनहरूसित एउटा विवाद छ। यस विवादमा जिम्मेवार पदमा रहेका मानिसहरूले नहेर्नुभएको अपनाएको मार्गको ठीक विपरीत मार्ग अपनाउनेछन्। उनीहरूले आफैँले मात्र सब्बाथलाई बेवास्ता र तुच्छ ठान्ने छैनन्, तर रूढी र परम्पराको फोहोरमुनि गाडेर अरूहरूबाट पनि त्यसलाई हटाइराख्ने प्रयत्न गर्नेछन्। मण्डलीहरूमा तथा खुला स्थानका ठूला सभाहरूमा सेवकहरूले जनतामाथि हप्ताको पहिलो दिनलाई पालन गर्नुपर्ने आवश्यकता जोड दिँदै आग्रह गर्नेछन्। समुद्र र स्थलमा विपत्तिहरू छन्; र यी विपत्तिहरू बढ्दै जानेछन्, एउटा विपत्ति अर्कोको लगत्तै पछिपछि आउनेछ; अनि विवेकको खातिर सब्बाथ पालन गर्ने सानो समूहलाई आइतबारको अवहेलनाद्वारा संसारमाथि परमेश्वरको क्रोध ल्याउनेहरूका रूपमा ओँल्याइनेछ।”

“सैतानले यो असत्यलाई प्रवर्द्धन गर्छ ताकि उसले संसारलाई बन्धक बनाउन सकोस्। मानिसहरूलाई त्रुटिहरू स्वीकार गर्न बाध्य पार्नु नै उसको योजना हो। सबै झूटा धर्महरूको प्रचार-प्रसारमा उसले सक्रिय भूमिका खेल्छ, र गलत सिद्धान्तहरू लागू गराउनका लागि आफ्ना प्रयत्नहरूमा ऊ कुनै पनि कुरामा रोकिनेछैन। धार्मिक जोशको आवरणमुनि, उसको आत्माबाट प्रभावित मानिसहरूले आफ्ना सह-मानिसहरूका लागि अत्यन्त क्रूर यातनाहरू आविष्कार गरेका छन्, र तिनीहरूमाथि सबैभन्दा भयावह कष्टहरू थोपरिदिएका छन्। सैतान र उसका प्रतिनिधिहरूमा अझै पनि उही आत्मा छ; र विगतको इतिहास हाम्रो समयमा पुनः दोहोरिनेछ।”

“त्यहाँ यस्ता मानिसहरू छन् जसले दुष्ट कार्य सिद्ध गर्न आफ्नो मन र इच्छालाई स्थिर पारेका छन्; आफ्नो हृदयका अन्धकारमय गहिराइहरूमा तिनीहरूले कुन-कुन अपराध गर्ने हुन् भन्ने निश्चय गरिसकेका छन्। यी मानिसहरू आत्म-प्रवर्जित छन्। तिनीहरूले परमेश्वरको धार्मिकताको महान् नियमलाई अस्वीकार गरेका छन्, र त्यसको सट्टा आफ्नै एउटा मापदण्ड खडा गरेका छन्, अनि आफूलाई त्यही मापदण्डसँग तुलना गरेर आफूलाई पवित्र ठहराउँछन्। प्रभुले तिनीहरूलाई आफ्नो हृदयमा के छ त्यो प्रकट गर्न, तिनीहरूलाई नियन्त्रण गर्ने स्वामीको आत्मालाई व्यवहारमा उतार्न अनुमति दिनुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको व्यवस्थाका मागहरूप्रति निष्ठावान रहनेहरूसँगको आफ्नो व्यवहारमा त्यस व्यवस्थाप्रतिको घृणा प्रकट गर्न दिनुहुनेछ। तिनीहरू त्यही धार्मिक उन्मादको आत्माद्वारा प्रेरित हुनेछन् जसले ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउने भीडलाई उक्साएको थियो; मण्डली र राज्य उही भ्रष्ट सामञ्जस्यमा एकताबद्ध हुनेछन्।”

“आजको मण्डलीले प्राचीन यहूदीहरूको पदचिह्न पछ्याएको छ; तिनीहरूले आफ्नै परम्पराका लागि परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई पन्छाए। त्यसले विधिलाई परिवर्तन गरेकी छ, अनन्त करारलाई भङ्ग गरेकी छ, र तबझैं अहिले पनि यसको परिणाम घमण्ड, अविश्वास, र अधर्म भएको छ। यसको वास्तविक अवस्था मोशाको गीतका यी शब्दहरूमा प्रकट गरिएको छ: ‘तिनीहरूले आफूलाई भ्रष्ट पारेका छन्, तिनीहरूको कलङ्क उहाँका सन्तानहरूको कलङ्क होइन; तिनीहरू विकृत र टेढी पुस्ता हुन्। हे मूर्ख र अविवेकी मानिसहरू हो, के तिमीहरू यसरी नै परमप्रभुलाई प्रतिफल दिन्छौ? के उहाँ तिम्रा पिता हुनुहुन्न, जसले तिमीलाई किन्नुभयो? के उहाँले तिमीलाई बनाउनुभएन, र स्थापित गर्नुभएन?’” Review and Herald, March 18, 1884.

एड्भेन्टवादद्वारा सत्यको अन्तिम अस्वीकार आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुन्छ, जब एड्भेन्टवादले प्राचीन इस्राएलको इतिहासलाई दोहोर्‍याउँछ, जब “ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँग्ने भीडलाई उक्साउने धार्मिक उन्मादकै त्यही आत्माद्वारा सञ्चालित भई; मण्डली र राज्य उही भ्रष्ट समन्वयमा एकताबद्ध हुनेछन्।” एड्भेन्टवादको क्रमशः बढ्दो विद्रोह इज्जिकिएल अध्याय आठमा चित्रित गरिएको छ, जहाँ क्रमशः तीव्र हुँदै जाने चार घृणित कर्महरूले १८६३ मा आरम्भ भएको एड्भेन्टवादका चार पुस्ताहरूलाई भविष्यवाणीगत रूपमा चिह्नित गर्छन्। अन्तिम घृणित कर्म तब हुन्छ जब यरूशलेमका अगुवाहरू सूर्यको सामु झुक्छन्।

र उहाँले मलाई परमप्रभुको भवनको भित्री आँगनमा लैजानुभयो; अनि हेर, परमप्रभुको मन्दिरको ढोकामा, दलान र वेदीको बीचमा, करिब पच्चीस जना पुरुषहरू थिए, जसका पीठहरू परमप्रभुको मन्दिरतर्फ फर्किएका थिए, र अनुहारहरू पूर्वतर्फ; अनि तिनीहरूले पूर्वतर्फ फर्केर सूर्यको पूजा गरिरहेका थिए। तब उहाँले मसँग भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के तैले यो देखिस्? के यहूदाको घरानाले यहाँ गर्ने यी घिनलाग्दा कामहरू गर्नु तिनीहरूका लागि सानो कुरा हो? किनकि तिनीहरूले देशलाई हिंसाले भरिदिएका छन्, र मलाई क्रोधित तुल्याउन फेरि फर्केका छन्; अनि हेर, तिनीहरूले हाँगा आफ्नै नाकमा लगाउँछन्। यसकारण म पनि क्रोधमा व्यवहार गर्नेछु: मेरो आँखाले दया गर्नेछैन, न त म करुणा देखाउनेछु; अनि तिनीहरूले मेरो कानमा ठूलो स्वरले पुकारे तापनि, म तिनीहरूको पुकार सुन्नेछैनँ।” इज्जिकिएल ८:१६-१८।

त्यस समयमा ल्याइने न्यायको उदाहरण बेलशज्जरको न्यायको “घडी” मा चित्रित गरिएको छ।

राजा बेलशस्सरले आफ्ना एक हजार प्रधानहरूका निम्ति ठूलो भोज दिए, र ती एक हजारका सामु दाखमद्य पिए। बेलशस्सरले दाखमद्य चाखिरहेका बेला आफ्ना पिता नबूकदनेसरले यरूशलेममा भएको मन्दिरबाट ल्याएका सुनका र चाँदीका भाँडाहरू ल्याउन आज्ञा दिए, ताकि राजा, उनका प्रधानहरू, उनकी पत्नियाँ, र उनकी उपपत्नीहरूले तीमा पिऊन्। तब यरूशलेममा भएको परमेश्वरको मन्दिरबाट ल्याइएका सुनका भाँडाहरू ल्याइए; र राजा, उनका प्रधानहरू, उनकी पत्नियाँ, र उनकी उपपत्नीहरूले तीमा पिए। तिनीहरूले दाखमद्य पिए, र सुन, चाँदी, काँसा, फलाम, काठ, र ढुङ्गाका देवताहरूको प्रशंसा गरे। त्यही घडी मानिसको हातका औँलाहरू प्रकट भए, र राजमहलको भित्ताको पलस्तरमा दियोको सामुन्ने लेख्न लागे; अनि लेखिरहेको हातको भाग राजाले देखे। तब राजाको मुखमुद्रा फेरियो, र उनका विचारहरूले उनलाई व्याकुल तुल्याए, यहाँसम्म कि उनका कमरका जोर्नीहरू फुक्लिए, र उनका घुँडाहरू एक-अर्कासित ठोक्किन लागे। राजाले ज्योतिषीहरू, कल्दीहरू, र भविष्यवक्ताहरूलाई बोलाउन ठूलो स्वरले कराए। अनि राजाले बोल्दै बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूलाई भने, “जसले यो लेखाइ पढेर त्यसको अर्थ मलाई बताउनेछ, उसलाई बैजनी वस्त्र पहिराइनेछ, उसको घाँटीमा सुनको सिक्की लगाइनेछ, र त्यो राज्यमा तेस्रो शासक हुनेछ।” तब राजाका सबै ज्ञानी मानिसहरू भित्र आए; तर तिनीहरूले न त त्यो लेखाइ पढ्न सके, न त त्यसको अर्थ राजालाई बताउन सके। तब राजा बेलशस्सर अत्यन्तै व्याकुल भए, र उनको मुखमुद्रा फेरियो, र उनका प्रधानहरू अचम्ममा परे। दानिएल ५:१-९।

बेलशज्जरको न्याय आइपुगेको “त्यही घडीमा,” शद्रक, मेशक र अबेदनगोलाई सामान्यभन्दा “सात गुणा” बढी तताइएको भट्टीमा फालियो।

अब यदि तिमीहरू तयार छौ भने, जुन बेला तिमीहरूले कर्नेट, बाँसुरी, वीणा, स्याकबट, साल्ट्री, डल्सिमर, र सबै प्रकारका वाद्यसङ्गीतको ध्वनि सुन्छौ, त्यसै बेला घोप्टो परी मैले बनाएको मूर्तिलाई दण्डवत् गरेर पूजा गर; राम्रो हुनेछ। तर यदि तिमीहरूले पूजा गरेनौ भने, त्यही घडी तिमीहरूलाई धधकिरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फ्याँकिनेछ; र त्यो कुन परमेश्वर हो जसले तिमीहरूलाई मेरो हातबाट छुटाउन सक्नेछ? शद्रक, मेशक, र अबेदनगोले राजालाई जवाफ दिँदै भने, हे नबूकदनेसर, यस विषयमा हामीले तपाईंलाई उत्तर दिनु आवश्यक ठानेका छैनौं। यदि त्यस्तो हो भने, हामीले सेवा गर्ने हाम्रा परमेश्वर हामीलाई धधकिरहेको आगोको भट्टीबाट छुटाउन समर्थ हुनुहुन्छ, र हे राजा, उहाँले हामीलाई तपाईंको हातबाट पनि छुटाउनुहुनेछ। तर यदि त्यसो भएन भने पनि, हे राजा, तपाईंलाई यो थाहा होस् कि हामी तपाईंका देवताहरूको सेवा गर्नेछैनौं, न त तपाईंले खडा गर्नुभएको सुनको मूर्तिलाई पूजा गर्नेछौं। तब नबूकदनेसर क्रोधले भरियो, र शद्रक, मेशक, र अबेदनगोको विरुद्धमा उसको मुखमुद्राको भाव फेरियो; त्यसकारण उसले आज्ञा दियो कि भट्टीलाई सामान्यतया तताइनेभन्दा

सात गुणा बढी तताइयोस्। दानिएल 3:15-19।

बेलशस्सरका लागि न्यायको “घडी” शत्रु, मेशक र अबेदनगोका लागि न्यायको त्यही “घडी” हो, र दुवै घटनाक्रममा “सात पटक” त्यस न्यायको प्रतीकरूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। ती तीन धर्मनिष्ठ जनहरूले ती दुई साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने महान् भूकम्पको “घडी”मा झण्डाको रूपमा बादलहरूसँग स्वर्गमा आरोहण गर्छन्, र बेलशस्सरले त्यसै “घडी”मा पृथ्वीका पशुमाथि ल्याइने राष्ट्रिय विनाशको न्यायको प्रतिनिधित्व गर्छ।

हामी बेलशस्सरको न्यायसम्बन्धी आफ्नो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हाम्रा मानिसहरूका बीचमा भक्तिको स्तर अति न्यून भएको विषयमा मेरो मन अत्यन्त गहिरोसँग व्याकुल छ। र जब म कफर्नहूममाथि उच्चारित विपत्तिहरूको विचार गर्छु, तब सत्यलाई जानेका, तर सत्यअनुसार नहिँडी आफ्नै प्रज्वलित चिङ्गारीहरूको उज्यालोमा हिँडेका मानिसहरूमाथि कति धेरै गहिरो दोषारोपण आउनेछ भन्ने कुराको म सोच्दछु। रातका प्रहरहरूमा म मानिसहरूलाई अत्यन्त गम्भीर ढङ्गले सम्बोधन गर्दै, उनीहरूलाई आफ्नै अन्तःकरणसँग सोध्न बिन्ती गरिरहेकी हुन्छु; म के हुँ? के म एक जना ख्रीष्टियन हुँ, कि होइन? के मेरो हृदय नयाँ बनाइएको छ? के परमेश्वरको रूपान्तरणकारी अनुग्रहले मेरो चरित्रलाई ढालेको छ? के मेरा पापहरूका लागि मैले पश्चात्ताप गरेकी छु? के तिनीहरू स्वीकार गरिएका छन्? के तिनीहरू क्षमा गरिएका छन्? के म ख्रीष्टसँग एक भएकी छु, जसरी उहाँ पितासँग एक हुनुहुन्छ? के म अब पहिले प्रेम गरेको कुरालाई घृणा गर्छु? के म अब पहिले घृणा गरेको कुरालाई प्रेम गर्छु? के म ख्रीष्ट येशूको ज्ञानको उत्कृष्टताका कारण सबै कुरालाई हानि ठान्दछु? के म आफूलाई येशू ख्रीष्टको किनेर लिइएको सम्पत्ति ठान्दछु, र प्रत्येक घण्टा आफूलाई उहाँको सेवामा समर्पित गर्नुपर्छ भन्ने अनुभूति गर्छु?”

“हामी महान् र गम्भीर घटनाहरूको देहलीमा उभिएका छौं। सारा पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले त्यसरी ज्योतिमय हुनेवाला छ, जसरी अथाह गहिराइका मार्गहरू पानीले ढाकेका हुन्छन्। अगमवाणीहरू पूरा भइरहेका छन्, र आँधीबेहरीका समयहरू हाम्रो सामु छन्। पुराना विवादहरू, जो धेरै समयदेखि दबिइसकेका जस्ता देखिन्थे, फेरि जागृत गरिनेछन्, र नयाँ विवादहरू उत्पन्न हुनेछन्; नयाँ र पुराना एकआपसमा मिसिनेछन्, र यो अति चाँडै हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले चार बतासलाई थामिरहेका छन्, ताकि निर्दिष्ट गरिएको चेतावनीको कार्य संसारलाई नदिइएसम्म ती नबहून्; तर आँधी जम्मा हुँदैछ, बादलहरू भरिँदै गइरहेका छन्, संसारमाथि फुट्न तयार छन्, र धेरैका लागि यो रातको चोरझैं हुनेछ।”

“हामीले उनीहरूलाई बीस र तीस वर्षअघि आइतबार सारा संसारमाथि थोपरिनेछ, र यसको पालन गराउन तथा विवेकलाई बाध्य पार्न एउटा व्यवस्था बनाइनेछ भनेर बताउँदा, धेरैले मुस्कुराए र विश्वास गरेनन्। हामी यसलाई पूरा हुँदै गरेको देखिरहेका छौं। परमेश्वरले भविष्यका विषयमा जे-जे भन्नुभएको छ, ती सबै निश्चय नै पूरा हुनेछन्; उहाँले बोल्नुभएको कुनै पनि कुरा असफल हुनेछैन। प्रोटेस्टेन्टवाद अहिले खाडलपारि हात बढाउँदै पोपसत्तासँग हातेमालो गर्न पुगिरहेको छ, र चौथो आज्ञाको सब्तलाई दृष्टिबाट मेटाउन एउटा महासंघ गठन हुँदैछ; अनि पापको त्यो मानिस, जसले शैतानको उक्साहटमा यो जाली सब्त स्थापना गर्‍यो, पोपसत्ताको यो सन्तान, परमेश्वरको स्थान लिन उन्नत पारिनेछ।”

“सम्पूर्ण स्वर्ग मेरो निम्ति घटनाहरूको उद्घाटनलाई नियालिरहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। पृथ्वीमा परमेश्वरको शासनसम्बन्धी महान् र दीर्घकालीन विवादमा एउटा संकट प्रकट हुनै लागेको छ। केही महान् र निर्णायक घटना घटनै लागेको छ, र त्यो अति चाँडै। यदि कुनै विलम्ब भयो भने, परमेश्वरको चरित्र र उहाँको सिंहासन नै संकटमा पर्नेछ। स्वर्गको शस्त्रागार खुला छ; परमेश्वरको समस्त ब्रह्माण्ड र त्यसका सबै साधनहरू तयार छन्। न्यायसँग बोल्नका लागि केवल एक वचन बाँकी छ, अनि पृथ्वीमा परमेश्वरको क्रोधका भयङ्कर प्रकटीकरणहरू देखा पर्नेछन्। आवाजहरू, गर्जनहरू, बिजुलीका चमकहरू, भूकम्पहरू, र सार्वत्रिक विनाश हुनेछन्। स्वर्गीय ब्रह्माण्डको प्रत्येक गतिविधि संसारलाई त्यस महान् संकटका लागि तयार पार्नकै निम्ति भइरहेको छ।

“तीव्रताले हरेक पार्थिव तत्त्वमाथि अधिकार जमाइरहेको छ; र महान् प्रकाश र अद्भुत ज्ञान पाएको जातिका रूपमा, तिनीहरूमध्ये धेरै जनालाई आफ्ना दीपक त भएका, तर आफ्ना भाँडाहरूमा तेल नभएका, निदाइरहेका पाँच कन्याहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्; शीतल, संवेदनाशून्य, क्षीण र म्लान हुँदै गएको भक्तिभावसहित। जब नयाँ जीवन फैलाइँदैछ, तलबाट उम्रेर उठ्दैछ, र शैतानका सबै उपकरणहरूमाथि दृढ पकड जमाइरहेको छ—अन्तिम महान् द्वन्द्व र संघर्षको तयारीस्वरूप—त्यसैबेला माथिबाट नयाँ ज्योति, जीवन र शक्ति अवतरित हुँदैछ, र परमेश्वरका ती जनहरूमाथि अधिकार गरिरहेको छ, जो, अहिले धेरैजना जस्तै, अपराधहरू र पापहरूमा मरेका छैनन्। जो मानिसहरूले अहिले हाम्रो सामुने भइरहेको घटनाक्रमद्वारा चाँडै हामीमाथि आउन लागेको कुरा देखेछन्, तिनीहरूले अब मानव आविष्कारहरूमा भरोसा गर्नेछैनन्, र उनीहरूले अनुभव गर्नेछन् कि पवित्र आत्मालाई स्वीकार गरिनुपर्छ, ग्रहण गरिनुपर्छ, मानिसहरूको सामु प्रस्तुत गरिनुपर्छ, ताकि तिनीहरूले परमेश्वरको महिमाको निम्ति संघर्ष गर्न सकून्, र जीवनका गल्लीहरू र राजमार्गहरूभरि, आफ्ना सहमानवहरूको प्राणहरूको उद्धारका निम्ति, सर्वत्र कार्य गर्न सकून्। एक मात्र शिला जो निश्चित र अटल छ, युगहरूको शिला नै हो। यही शिलामाथि निर्माण गर्नेहरू मात्र सुरक्षित छन्।”

“जोहरू अहिले शारीरिक मनोवृत्तिका छन्, परमेश्वरले आफ्ना वचनमा र उहाँका आत्माका साक्ष्यहरूद्वारा दिनुभएका चेतावनीहरूको बाबजुद, तिनीहरू उद्धारप्राप्त पवित्र परिवारसँग कहिल्यै एक हुने छैनन्। तिनीहरू इन्द्रियपरायण, विचारमा पतित, र परमेश्वरको दृष्टिमा घृणित छन्। तिनीहरू सत्यद्वारा कहिल्यै पवित्रीकृत भएका छैनन्। तिनीहरू दैवी स्वभावका सहभागीहरू होइनन्; तिनीहरूले आत्मलाई र यसका स्नेह तथा अभिलाषाहरू सहित संसारलाई कहिल्यै जितेका छैनन्। यस्ता चरित्रहरू हाम्रा मण्डलीहरूभरि छन्, र त्यसको परिणामस्वरूप मण्डलीहरू दुर्बल, रोगग्रस्त, र मर्न लागेका छन्। अब कुनै उदासीन साक्ष्य दिइनु हुँदैन, तर हरेक अशुद्धतालाई हप्काउने र येशूलाई उच्च पार्ने दृढ, स्पष्ट साक्ष्य दिइनुपर्छ। हामीले एक जातिका रूपमा अपेक्षाको भावमा रहँदै, काम गर्दै, पर्खँदै, जागा रहँदै, र प्रार्थना गर्दै हुनुपर्छ।”

“ख्रीष्टको दोस्रो प्रकट हुने यस धन्य आशालाई यसको गम्भीर यथार्थतासहित मानिसहरूका समक्ष बारम्बार प्रस्तुत गरिनु आवश्यक छ; हाम्रा प्रभु येशू आफ्नै महिमामा चाँडै आउनुहुने प्रकटिको प्रतीक्षामा रहनुले पृथ्वीका वस्तुहरूलाई रिक्तता र शून्यताका रूपमा हेर्नतर्फ डोर्‍याउँछ। सबै सांसारिक मान-सम्मान वा प्रतिष्ठाको कुनै मूल्य हुँदैन, किनकि साँचो विश्वासी संसारभन्दा माथि जीवित रहन्छ; उसका पाइलाहरू स्वर्गतर्फ अघि बढिरहेका हुन्छन्। ऊ एक यात्री र परदेशी हो। उसको नागरिकता माथि छ। उसले ख्रीष्टको धार्मिकताका सूर्यकिरणहरू आफ्ना प्राणभित्र संकलन गरिरहेको हुन्छ, ताकि संसारलाई ढाकेको नैतिक अन्धकारमा ऊ दन्किरहेको र चम्किरहेको ज्योति बनोस्। कस्तो सबल विश्वास, कस्तो सजीव आशा, कस्तो उत्कट प्रेम, परमेश्वरप्रति कस्तो पवित्र, समर्पित उत्साह त्यसमा देखिन्छ, र त्यस र संसारबीच कति स्पष्ट भिन्नता हुन्छ! ‘यसकारण जागा रहो, र सधैं प्रार्थना गर, ताकि यी सबै हुन आउने कुराहरूबाट उम्कन र मानिसका पुत्रको सामु उभिन योग्य ठहरियौ।’ ‘यसकारण जागा रहो; किनकि तिमीहरूलाई थाहा छैन, तिमीहरूका प्रभु कुन घडी आउनुहुन्छ।’ ‘यसकारण तिमीहरू पनि तयार रहो; किनकि जुन घडीमा तिमीहरूले नसोचेका हुन्छौ, मानिसका पुत्र आउँछन्।’ ‘हेर, म चोरझैँ आउँछु। धन्य त्यो हो, जो जागा रहन्छ र आफ्ना वस्त्र जोगाइराख्छ।” Pamphlets, 38–40.